

Вітання учасникам IV Національного конгресу з біоетики

під час урочистого відкриття у Національній філармонії України

20 вересня 2010 р., м. Київ

Возлюблені Браття і Сестри,
шановні учасники Конгресу!

Від імені Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій висловлюю щирю вдячність за запрошення взяти участь у IV Національному конгресі з біоетики.

Одразу хотілося б наголосити на безумовній важливості Конгресу. Адже разом із інтенсивним науково-технічним прогресом і все новими науковими відкриттями в області наук про людину (особливо – у біології, медицині, генетиці та інших) і про природу (зокрема в екології) перед людством повстають нові етичні проблеми, відповідь на які покликана дати біоетика.

У світі, де з кожним днем поширюється споживацька культура, логічним наслідком якої є тотальний егоїзм, вкрай важливо нагадувати людям про цінність людського життя і нашу велику відповідальність, як перед Богом, так і перед суспільством. Бог дав життя людині для того, щоб людина Його пізнавала і любила, для того, щоб вдосконалювати себе і навколишній світ, для того, щоб творити добро. Людина ж, скалічена гріхом, неодноразово відкидала накази свого Творця і таким чином протиставляла себе Богові, стаючи самою для себе божеством.

Сучасне суспільство, яке декларує себе цивілізованим, творить образ людини, яка все може і, відповідно, розпоряджається і своїм життям і життям інших на свій розсуд. Зараз у людській свідомості формується, і вже навіть багато у кого сформувалася нова модель відносин між людиною і Богом, між людиною і суспільством. Так власними руками людина намагається створити світ без Бога.

Якщо ж розглянути цю модель прискіпливіше, одразу стає видно, що ніяких відносин взагалі немає, а є тільки «Я», возведене в ранг абсолюту. Свобода людини, яку їй дав

Господь, переростає у вседозволеність, а відтак перестає бути свободою, стає неволею гріха. Багато заповідей Божих починаються зі слова «Не», але це не стільки заборона, скільки дороговказ, яким людина повинна керуватися, щоб праведно і щасливо жити. Серед них: «Не вбивай!».

Штучне переривання вагітності, як один із найстрашніших проявів поневолення людини гріхом, свідчить про занепад у теперішньої цивілізації моралі як такої. Адже йдеться про вбивство, і то в одній із його найпотворніших форм – убивство безборонної дитини. Не виникає сумніву, що від моменту зачаття ми маємо справу із людиною, яка може, ще не цілком сформувалася, але є вже живою людською істотою під серцем своєї матері. Переривання вагітності – це також приниження цінності та гідності жінки, як матері та продовжувачки роду.

З деяких європейських трибун, з університетських кафедр в ім'я, нібито примноження добробуту, в ім'я zdeформованого поняття свободи і демократії нам пропонують зручну брехню: дитину називати плодом, її катів – вільними у свободі вибору батьками, а її вбивць – лікарями.

Релігійна спільнота України не може стояти і не стоїть осторонь цього ганебного і страшного явища, яке ми називаємо «цивілізацією смерті» (пропагування і легалізація абортів та евтаназії, клонування, гена інженерія та інше), але [вносить свій вагомий внесок у формування етики](#)

, здатної спрямовувати біомедичні науки в напрямку загальної справи захисту прав і гідності кожної людини від моменту її зачаття аж до природної смерті.

Ми, представники Церков і релігійних організацій України, намагаємося нагадати людям про нашу гідність, яку нам дав Всевишній, і для чого ми покликані до життя на цьому світі. Треба усвідомити, яка відповідальність лежить на всіх – як на віруючих, так і на невіруючих.

Тому закликаємо Вас, шановні учасники Конгресу, не відступайте перед труднощами, майте відвагу говорити правду, обороняйте людську гідність, обороняйте людське життя!

Єпископ Маркіян Трофим'як,
Головуючий у Всеукраїнській Раді Церков і релігійних організацій

Інститут релігійної свободи, м.Київ
www.irs.in.ua ☐☐ теги: [ВРЦіРО](#)